

Келинг, зикр ва дуо қиламиз! 2-дуо Таҳорат пайтида ўқиладиган дуолар



06:01 / 10.04.2020 3940

Таҳоратхонага киришда чап оёғини олдин босади ва ушбу ривоятдаги дуони ўқийди:

عَلَّخْ لِي لِحْدًا إِذْ مَلَسُوهُ لِي لِي صُيَّبَ لِي نَأْكُ: لَأَقُوهُ نَعُوهُ لِي لِي صِرَ سَنَأُ نَعُوهُ سَمَّخْ لِي هَآوَرُ. «ثَبَّابُ خُلِّ أَوْ ثَبُّ خُلِّ لَانِ مَكَبُ دُوعُ أَيُّ نِيَّ مُهَلَّلًا»: لَأَقُوهُ.

Анас розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади:

«Набий соллаллоҳу алайҳи васаллам қачон халога кирсалар:

«Аллоҳумма! Аъузу бика минал хубуси вал-хобаиси», дер эдилар».

Бешовлари ривоят қилишган.

Дуонинг маъноси: «Аллоҳим, сендан эркак ва урғочи ифлос(шайтон) лардан паноҳ тилайман.

Таҳоратхонадан чиқишда ушбу ривоятдаги лафзни айтади:

نَمَجَّحَ إِذْ مَلَسُوهُ لِي لِي صُيَّبَ لِي نَأْكُ: تَلَأَقُوهُ نَعُوهُ لِي لِي صِرَ سَنَأُ نَعُوهُ سَمَّخْ لِي هَآوَرُ. «كَانَ أَرْفُغُ»: لَأَقُوهُ لِي لِي صِرَ سَنَأُ نَعُوهُ سَمَّخْ لِي هَآوَرُ.

Оиша розияллоҳу анҳодан ривоят қилинади:

«Набий соллаллоҳу алайҳи васаллам халодан чиққанларида «Ғуфронака», дер эдилар».

«Сунан» эгалари ривоят қилишган.

«Ғуфронака»нинг маъноси «Мағфират қилишингни сўрайман»дир. Киши халодалик вақтида ғафлатда бўлиши эътиборидан, ундан чиққанида шу иборани айтади.

Таҳоратни тамомлаганидан сўнг қуйидаги ҳадисда келган дуони ўқийди.

دَحَّاءُ نَمُومُ كُنْ نَمَامُ: لَأَقْمَلِسُو هِي لَعَلَّ لِي صَبَّيْ بَلَّ نَعُ، نَعُ، نَعُ لَلَّ يَضْرَرَمُ عُنَّ ع
لَلَّ لَلَّ أَلَّ أَلَّ نَأْ دَشَأْ؛ هُوَ وَضُو نَمُ عُرْفَي نِي حُلُوقِي مَثَّ ءَوْضُ وُلَّ نَسْحُ يَفُ أَوْ وَتِي
نَجَّ لَلَّ أَوْ بَأْ هَلَّ تَحْتُ فُ أَلَّ؛ هَلَّ وَسَرَّوْ هَدْبَعُ أَدْمَحُمَّ نَأْ دَشَأْ أَوْ، هَلَّ كَيْ رَشَّ أَلَّ؛ دَحَّو
مُ هَلَّ لَلَّ»؛ يَذْمُرَّتْ لَلَّ دَارُو. يَرَاخُ بَلَّ أَلَّ أَلَّ عَسَمَّ لَلَّ أَوْ ر. «ءَأَشَّ أَوْيَ أَمُ لُحْدَيَّ ةَي نَأْمَثْ لَلَّ
«نِي رَهَطُ تُمَّ لَلَّ نَمُ يَلَّ عَجَّ أَوْ نِي بَأْوَتْ لَلَّ نَمُ يَلَّ عَجَّ جَا

Умар розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади:

«Набий соллаллоҳу алайҳи васаллам:

«Агар сизлардан бирортангиз таҳорат қилса-ю, таҳоратини яхшилаб қилса, сўнгра таҳоратидан фориғ бўлишида «Ашҳаду аллаа илааҳа иллаллоҳу ваҳдаҳу лаа шарийка лаҳу. Ва ашҳаду анна Муҳаммадан ʼабдуҳу ва Росулуҳу», деб айтса, албатта, унга жаннатнинг саккиз эшиги очилур ва у хоҳлаганидан кирур», дедилар».

Бешовларидан фақат Бухорий ривоят қилмаган.

Термизий эса:

«Аллоҳумма! Ижъалнии минат таввабийн ва ижъалнии минал мутатоҳҳирийн»ни зиёда қилган.

Дуонинг маъноси: «Аллоҳим! Мени кўп тавба қилувчилардан ва покланувчилардан қилгин».

Уламоларимизнинг айтишларича, таҳорат қилиб, аъзоларни турли кир ва ифлосликлардан поклаб бўлгандан кейин шаҳодат калималарини айтиш Аллоҳга ихлос ила амал қилганликка ва қалбнинг риё ва ширклардан пок бўлганига ишорадир.

